

Posudek oponenta k diplomové práci

Jméno a příjmení diplomanta: **Michael Košnar**

Název práce: **Přechod práv a povinností v pracovněprávních vztazích**

Datum odevzdání práce v listinné podobě: **18. července 2016**. Elektronicky byla práce odevzdána dne 18. července 2016.

Konzultace

Diplomant s oponentem předloženou prací ani v dílčích aspektech nikdy nediskutoval.

Podobnost práce s jinými dokumenty

K práci byl vyhotoven protokol o podobnosti závěrečné práce s jinými dokumenty v rozsahu 1719 stran. Práce vykazuje podobnost s 73 dokumenty. Ve všech případech se jedná o podobnost menší než 5%. Zpravidla je vykazována shodnost/podobnost s informačními zdroji, které odkazují na právní úpravu – v řadě případů se protokol odkazuje na dikci právních předpisů, které autor v práci cituje, resp. s nimiž autor v práci dále pracuje.

Oponentovi je známo několik prací na shodné téma. Žádná však není totožná a ani významně podobná s předloženou prací.

Z uvedených důvodů oponent protokol o podobnosti závěrečné práce blíže nezkoumal.

Ke struktuře práce, k její logické stavbě, k obsahu a ke zvolenému tématu

Práce se sestává, včetně úvodu a závěru, resumé a seznamu literatury, celkem ze 112 stran. Samotný text práce má 98 stran. Práce tak z hlediska minimálního předepsaného počtu znaků splňuje požadavky stanovené pro tento druh kvalifikačních prací předpisy Právnické fakulty Univerzity Karlovy, resp. Univerzity Karlovy.

Práce je rozdělena do tří kapitol. V první kapitole autor vymezuje základní pojmosloví dotýkající se jím řešené problematiky, s nímž dále pracuje. Dále (kapitola 2) se diplomant zaměřuje na právní úpravu přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů z hlediska právní úpravy Evropské unie, a to zejména v kontextu rozhodovací praxe Soudního dvora EU. Na kapitolu 2 autor navazuje (kapitola 3) pojednáním o právní úpravě přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů na úrovni jednoduchého práva v právním řádu České republiky. Za stěžejní část práce lze považovat sepjetí kapitoly 2 a 3 spolu se relativně rozsáhlým závěrem práce.

Práce je s přihlédnutím ke svému rozsahu a zvolenému předmětu zkoumání odpovídajícím způsobem rozčleněna (i když by bylo možné autorovi doporučit, zejména s přihlédnutím k rozsahu práce, pokusit se příště neprovádět členění na více jak tři řády, tedy 1.1.1. – tohoto lze dosáhnout označením kapitoly například římskou číslicí či prostě jen tak, že místo 2.1. bude v kapitole 2 opětovně započato s číslováním 1., 1.1., 2., 2.1. atp.).

Diplomant zvolil velice aktuální téma, které má významné problematické momenty zejména z hlediska aplikační praxe, neboť předmětná materie není v aplikační praxi dostatečným způsobem reflektována. Zkoumaná materie, zejména s ohledem na stávající právní úpravu na úrovni jednoduchého práva, má významné problematické momenty a nabízí prostor pro formulaci úvah *de lege refenda*, zejména jde-li o inspiraci v zahraniční právní úpravě.

Jedná se o téma relativně široké, které se autorovi podařilo poměrně dobře uchopit a zpracovat.

Cíle vymezené diplomantem úvodem práce se mu podařilo uspokojivě naplnit.

Logická stavba práce je dobrá.

K jazykové úrovni, k použitým metodám zpracování a k práci s literaturou

Práce je sepsána v českém jazyce.

K jazykové stránce nelze mít zásadních připomínek.

Práce je zpracována běžnými metodami pro tento druh prací.

Práce byla zpracována za užití přiměřeného okruhu pramenů – v tuzemské odborné literatuře nebyla problematice prozatím věnována širší pozornost, proto lze brát za relevantní zejména zahraniční prameny a primárně pak rozhodnutí Soudního dvora EU, která se vztahují k evropské právní úpravě (na rozhodovací praxi Soudního dvora EU se autor zaměřil).

Z hlediska práce s literaturou lze autorovi vytknout, že ne vždy pracuje s aktuální zněním příslušné odborné publikace – např. vychází z učebnice pracovního práva Bělina, M. a kol. Pracovní právo. 5. vyd. Praha: C. H. Beck. 2012, ač posledním vydáním této publikace je vydání 6. z roku 2014.

K obsahu práce

Z obsahového hlediska nelze k práci formulovat významnější připomínky. Poukázat lze nicméně na některé dílčí nepřesnosti:

- v obecné teorii práva hovoříme v základu o čtyřech základních prvcích právního vztahu/poměru a sice o subjektech, objektu, obsahu a předmětu. Vymezení pouze tří prvků je typické pouze pro pracovněprávní teorii – viz str. 7 práce;
- v bodě 1.2.3.2. autor hovoří o nabytí svéprávnosti dosažením zletilosti, pravděpodobně však míní nabytí plné svéprávnosti a nikoli pouze svéprávnosti;
- dílčím způsobem nepřesné je konstatování na str. 63 k ochraně pouze zaměstnanců, kteří jsou v základním pracovněprávním vztahu u fyzické osoby/člověka, který je podnikatelem ve smyslu živnostenského zákona. K problematice přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztazích, resp. k universální sukcesi do práva a povinností původního zaměstnavatele při úmrtí zaměstnavatele obecně viz Drápal, L. Smrt zaměstnavatele a přechod práv a povinností z pracovněprávních vztahů in Acta Universitatis Carolinae Iuridica. Právnická fakulta Univerzity Karlovy, sv. 4, 2014, s. 7.

Závěrečné hodnocení a otázky k obhajobě

Diplomant prokázal v problematice dobrou orientaci.

Práci lze doporučit k obhajobě, neboť splňuje předpoklady kladené na příslušný druh kvalifikační práce Právnickou fakultou Univerzity Karlovy v Praze, s navrženým klasifikačním stupněm výborně až velmi dobře dle výsledku ústní obhajoby.

Diplomant by se při ústní obhajobě mohl vyjádřit ke stávající navrhované novele zákoníku práce, jde-li o úpravu přechodu, včetně souvisejících aspektů jako je výpověď z pracovního poměru ze strany zaměstnance v souvislosti s přechodem a formulovat v jejím kontextu vlastní úvahy *de lege ferenda*.

V Praze dne 22. září 2016

JUDr. Jakub Morávek, Ph.D.
oponent